

ΔΕΝ ΕΣΒΗΣΕ ΠΟΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ Η ΖΕΙΔΩΡΟΣ ΠΝΟΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Κύπριοι κατέχουν πολλά ρεκόρ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ

Απειλητικό ὀρθώνεται ἀπὸ αἰῶνες τὸ φόισμα τοῦ κατακτητῆ, ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν ἀδικιοσκληραβωμένη Κύπρῳ καὶ τὴν Ἑλληνικὴ πατρίδα. Σαρικοφόροι, φεσοφόροι ἢ μὲ ψηλὰ καπέλλα, βάρβαροι ἢ... πολιτισμένοι κατακτηταὶ ἐπεχείρησαν κατὰ καιροὺς νὰ καταπνίξουν κάθε Ἑλληνικὴν ἰκμάδα, κάθε παλιμὸν ποῦ τὸ σκίρτημα θὰ εἶχε βαθειὰ τὶς ρίζες του στὶς Ἑλληνικὲς παραδόσεις, Ἀδάμαστοι, ὑπερήφανοι καὶ μὲ τὸ κεφάλι ψηλὰ οἱ Κύπριοι ἀδιαφοροῦν, περιφρονοῦν τοὺς κατακτητὰς καὶ κρυφά, ξαναζωντανεύουν καὶ τονώνουν τὸ αἶσθημα καὶ τοὺς πόθους ποῦ ζεσταίνονται, σὰν ἱερὰ κειμήλια, στὰ βόθη τῆς καρδιάς τους.

Στὶς καταθλιπτικώτερες ἡμέρες τοῦ παρελθόντος μιὰ πνοὴ δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ σβύσῃ: Ἡ πάντοτε δροσερὴ πνοὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ. Τὸ τρέξιμο στοὺς προχείρους στίδους γύρω ἀπὸ τὶς ἐκκλησίαις, τὸ ρίξιμο τοῦ λιθαριοῦ, τὸ πάλαιμα καὶ τὸ πήδημα ἔδιναν στοὺς σκληραβωμένους Κυπρίους δύναμι κι' ἀντοχὴ στὶς δοκιμασίαις. Δροσιὰ στὰ ξηραμένα χεῖλη Ἑλπίδα στοὺς ἀγωνιστὰς ποῦ πρόσμεναν μὲ λαχτάρια τὴν ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας.

Ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἀπὸ αἰῶνες, ἡ Κύπρος ἀκολουθοῦσε τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων. Παντοῦ, τὰ γυμναστήρια καὶ τὰ σταδία ἦσαν πλήρη ἀπὸ νέους καὶ στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρχαιότητος οἱ Κύπριοι διεκρίθησαν ἐπανειλημμένως. Λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴν Λεμεσό, διασώζονται καὶ σήμερα τὰ εἱρεῖπια τοῦ ἀρχαίου σταδίου, ἐνός τῶν μεγαλυτέρων τῆς ἐποχῆς.

Τὰ τραγούδια γιὰ τὸν ὑπεράνθρωπο Διγενῆ, ποῦ ἔφθασε νὰ παλαίψῃ μὲ τὸν Χάροντα, ἀντηχοῦν πάντοτε στὰ βουνά καὶ τὰ λαγκάδια τοῦ Ἑλληνικοῦ νησιοῦ ὡς ἀδιόψευστο τεκμήριο τῆς καταγωγῆς τῶν Κυπρίων.

Στὴν ἀρχαιότητα οἱ Κύπριοι ἐτέλουν τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας «Παγκύπρια» πρὸς τιμὴν τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἀδωνίδος, ὅπως ἀκριβῶς καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα ἐτελοῦντο οἱ ἀγῶνες, ἀφιερωμένοι εἰς θεοὺς, ἡμίθεους καὶ ἥρωας. Ὁ ἀθλητισμὸς, ὡς παράδοσις καὶ θεσμὸς διετήρησε, σὰν σκυταλοδρομία ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνας, τὸν πάντοτε φλογερὸν πόθον τῆς ἐλευθερίας. Πρῶτοι οἱ Κύπριοι στὶς ἀθλητικὲς ἐκδηλώσεις, ἔσπευσαν νὰ διοργανώσουν ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ὅταν τὸ 1896 τὸ κήρυγμα τοῦ Γάλλου βαρῶνου Πιέρ ντε Κουμπερτέν ἔφθασε καὶ ξεσήκωσε τὴν νεολαίαν τῆς Κύπρου. Ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωριά ἔσπευσαν οἱ νέοι νὰ μετάσχουν τῶν πρώτων νεωτέρων «Παγκυπρίων» ἀγῶνων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τιμηθοῦν μὲ τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς εἰς τοὺς πρώτους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ἔκτοτε, εἰς ὅλους τοὺς μετέπειτα συγχρόνους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἀπὸ τοῦ 1896 τῶν Ἀθηνῶν, μέχρι καὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν τοῦ Λονδίνου τὸ 1948, Κύπριοι ἀθληταὶ συμμετέχουν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ομάδος, χωρὶς ποτὲ κανεὶς νὰ τολμήσῃ νὰ τοὺς ἀμφισβητήσῃ τὸ δικαίωμα αὐτό.

Καὶ σήμερα, στὸν ἐπίσημο πίνακα τῶν Πανελληνίων ἐπιδόσεων, ἀνάμεσα στὰ λίγα προπολεμικὰ ρεκόρ ποῦ διατηροῦνται, καὶ μάλιστα τὰ μοναδικὰ εἰς τοὺς δρόμους κατέχονται ἀπὸ Κυπρίους ἀθλητὰς: Ἀπὸ τὸν Ρένον Φραγκοῦδη, ποῦ εἶναι κάτοχος τοῦ δρόμου 100 μέτρων μὲ ἐπίδοσιν 10''6 καὶ τῶν 200 μέτρων μὲ 21''6 καὶ τὸν Στέλιον Κυριακίδη, ποῦ κατέχει τὸ πανελλήνιον ρεκόρ τοῦ Μαραθωνίου δρόμου, εἰς μὲν τὴν κλασσικὴν διαδρομὴν ἀπὸ Μαραθῶνος εἰς Ἀθήνας, μὲ 2 ὥρας 49'10'', εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικόν, ὅταν θριαμβευτῆς ἐνικούσε τὸ 1946 εἰς τὴν Βοστώνη, μὲ 2 ὥρας 29'17'', ρεκόρ τὰ ὁποῖα δυστυχῶς θὰ ἀργήσουν πολὺ νὰ φθάσουν οἱ ἀθληταὶ μας.

Λεβεντογεννήτρα, ὅπως καὶ ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος μας, ἔχει ἀναδείξει δεκάδας Ἑλλήνων πρωταθλητῶν, ποῦ διέπρεψαν εἰς Πανελληνίους ἀγῶνας, τελεσθέντας ἐν Ἀθήναις καὶ, μίσην φοράν, εἰς τὴν μεγαλόνησον. Ὅπως καὶ κατὰ τὰ χρόνια τῆς σκληραβίας, κάτω ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ἔτσι καὶ σήμερα, κάτω ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν πολιτισμένων κατακτητῶν, ποῦ μὲ πείσμα ἐννοοῦν νὰ «φιλοξενούνται» διὰ τῆς βίας, οἱ Κύπριοι διατηροῦν τὴν Ἑλληνικότητά των καὶ τὰς παραδόσεις των, καὶ μάλιστα μὲ περισσότερον φανατισμὸν ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν.

ΧΡ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ